

ת"פ 21305/02/18 - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד עידו קציר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21305-02-18 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' קציר
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי
מבקשים	מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש
נגד	
משיבים	עידו קציר

החלטה

בפניי בקשת המאשימה לעיכוב ביצוע העונש שנגזר על הנאשם ביום 15.10.18 בגין ביצוע עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בתמצית יצוין, כי ביום 10.07.18 הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירת תקיפה סתם. ביום 15.10.18, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הוריתי על ביטול הרשעתו של הנאשם, וכן השתתי עליו עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות; צו מבחן לתקופה של 12 חודשים; ופיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. יודגש, כי במסגרת החלטתי זו קבעתי כי הנאשם יחל בריצוי השל"צ בתוך 30 ימים.

ביום 13.11.18 הגישה המאשימה בקשה לעיכוב ביצוע עונש השל"צ, שכן בכוונתה להגיש ערעור לעניין ההרשעה, כמו גם לעניין העונש אשר הוטל. לדבריה, סברה כי רכיב שעות השל"צ יחל 30 ימים לאחר מתן גזר הדין, בניגוד לאמור בגזר הדין לפיו יחל הנאשם בריצוי השל"צ בתוך 30 ימים. על כן, בשל שגגה לא נתבקש עיכוב ביצוע רכיב עונש זה במעמד הקראת גזר הדין. נוכח האמור, וחרף העובדה כי הנאשם כבר ריצה 16 שעות מתוך כלל מכסת השעות שהוטלה עליו, וכדי לא לייתר את הערעור שיוגש, ביקשה להורות על עיכוב ריצוי יתר שעות השל"צ.

ב"כ הנאשם התנגד נחרצות לבקשה. לדבריו, עם קבלת העונש שהוטל עליו, החל הנאשם בסידורים הנדרשים, אשר כללו, בין היתר, פנייה לקצין המבחן וקבלת תכנית של"צ, וכן פנייה למפקדיו אשר יאפשרו לו לשריין שעות קבועות בהן יעדר מעבודתו על מנת לרצות את העונש. עוד טען כי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר; השגגה הינה של המאשימה ועל כן לא ראוי שהנאשם יישא במחיר הטעות; עוד צוין בתגובתו כי סיכויי הערעור בעניין העונש אינם גבוהים.

דין בקשת המאשימה להידחות מן הטעמים אותם אפרט להלן:

ראשית, ונדמה לי כי זהו טעם כבד משקל, החלטתי בעניין ביטול הרשעת הנאשם והשתת עונש של"צ ניתנה לפני כמעט חודש ימים. המדובר בפרק זמן ארוך יחסית, במסגרתו יכולה הייתה המאשימה לגלות טעותה ולהגיש בקשה בהתאם. לטענתה, סברה כי ביצוע השל"צ יחל 30 ימים לאחר מתן גזר הדין, ואולם אין באמור כדי להצדיק התנהלות זו, וגם אם

עמוד 1

כך סברה אין זה הוגן שהמתינה עד לסמוך למועד תחילת הריצוי (לשיטתה) על מנת להגיש את הבקשה.

שנית, ומעבר לשיהוי הניכר יחסית בהגשת הבקשה, הרי שהנאשם החל בריצוי שעות השל"צ. הנאשם פעל בהתאם להחלטתי, פנה אל קצין המבחן, קיבל לידי תכנית של"צ וערך את כלל הסידורים הנדרשים על מנת לרצות את עונשו בצורה מיטיבה ואחראית. קבלת הבקשה לעיכוב ביצוע יתר שעות השל"צ איננה סבירה בנסיבות בהן המדובר בשגגה של המאשימה. עוד אני סבורה כי יש בקבלת הבקשה כדי לגרום נזק לנאשם אשר זכאי לרצות את עונשו בסמוך לגזר הדין כחלק מהליך שיקומו והרצון להמשיך במסלול חייו האישי והתעסוקתי (וראו לעניין זה בע"פ 1154/07 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 14.02.07), אליו הפנה ב"כ הנאשם). יובהר כי לו הייתה מוגשת הבקשה בסמוך למתן גזר הדין, ובטרם החל הנאשם לערוך את הסידורים הנדרשים ובטרם החל לרצות את השל"צ, הרי שמאזן השיקולים היה שונה לחלוטין. לא כך הדבר כיום, חודש ימים לאחר מתן ההחלטה.

נוכח האמור לעיל- אני דוחה את בקשת המאשימה לעיכוב ביצוע עונשו של הנאשם.

מזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ט, 13 נובמבר 2018, בהעדר
הצדדים.